

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 277/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Ľ. S., S., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 14 Co 10/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Ľ. S. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2011 doručená sťažnosť Ing. Ľ. S., S. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 14 Co 10/2011. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. mája 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou Okresnému súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) domáhal náhrady škody z titulu poistenia zodpovednosti za škodu

spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pretože pri dopravnej nehode 1. septembra 2007 ako vodič v motorovom vozidle zn. Nissan Almera na štátnej ceste v smere Zvolen – Detva utrpel ťažké ublíženie na zdraví. Dopravnú nehodu zavinil vodič motorového vozidla zn. Škoda Fabia combi, ktorý sa dostal na pravý okraj vozovky, strhol riadenie doľava, dostal sa do bočného šmyku, následne prešiel do protismerného jazdného pruhu a bočne narazil do motorového vozidla vedeného sťažovateľom. Trestné stíhanie proti vodičovi motorového vozidla zn. Škoda Fabia combi bolo zastavené, keďže tento na mieste nehody zraneniam podľahol. Predmetom žalobou uplatneného nároku proti poisťovni K., a. s. (ďalej len „žalovaná“), bola náhrada za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Požadované bolestné predstavovalo sumu 858 220 Sk (28 487,69 €) a sťaženie spoločenského uplatnenia predstavovalo sumu 257 870 Sk (8 559,72 €). Rozsudkom okresného súdu č. k. 15 C 14/2009-130 zo 14. októbra 2010 na základe vykonaného dokazovania bolo ustálené bodové ohodnotenie bolestného na 2 125 bodov a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 960 bodov. Pri počte bodov 2 125 a hodnote za 1 bod 345,48 Sk bola priznaná na bolestnom suma 734 145 Sk (24 369,15 €). Pri počte bodov 960 a hodnote 1 bodu 345,48 Sk bola priznaná na sťažení spoločenského uplatnenia suma 331 660,80 Sk (11 009,12 €). Okrem nárokov na priznanie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sťažovateľ rozšíril žalobu aj o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 30 %. Okresný súd považoval aj tento nárok za dôvodný a priznal aj ďalších 3 302,74 €. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie, ktorým sa domáhal priznania ďalšej náhrady za bolestné vo výške 4 051,65 €, ako aj ďalšej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 549,12 €. Rozsudkom krajského súdu č. k. 14 Co 10/2011-156 z 15. februára 2011 bol rozsudok okresného súdu potvrdený, pričom právnomu zástupcovi sťažovateľa bol doručený 25. marca 2011.

S rozsudkami všeobecných súdov sťažovateľ nesúhlasí preto, lebo tieto nesprávne vychádzali z hodnoty jedného bodu platnej pre rok 2006, teda zo sumy 345,48 Sk, hoci podľa názoru sťažovateľa mali správne vychádzať z hodnoty jedného bodu platnej pre rok 2007, teda zo sumy 375,22 Sk.

Krajský súd sa v plnej miere stotožnil v spornej otázke s právnym názorom okresného súdu a uviedol, že k poškodeniu zdravia sťažovateľa došlo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou 1. septembra 2007, preto pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s odkazom na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenie, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bolestnom“) okresný súd správne vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky dosahovanej za rok 2006, t. j. za predchádzajúci rok, keď došlo k vzniku nároku sťažovateľa na náhradu škody.

Sťažovateľ sa stotožňuje s krajským súdom iba v tom, že dátum vystavenia lekárskeho posudku nie je rozhodujúci, ale nemôže sa za žiadnych okolností stotožniť s názorom, podľa ktorého treba vychádzať z priemernej mesačnej mzdy v roku 2006. V súvislosti s bolestným sa pri určovaní bodového hodnotenia bolesti hodnotí akútna fáza bolesti, ktorá môže spravidla trvať do 60 dní, pričom sťažovateľ utrpel poškodenie na zdraví v roku 2007. Preto mala byť priznaná hodnota za 1 bod vo výške 375,22 Sk (12,46 €) v súlade s opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 11165/OL z 19. apríla 2007, ktorým sa stanovuje výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2007. Táto predstavuje 2 % z priemernej mesačnej mzdy za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, teda v roku 2006 bola priemerná mesačná mzda 18 761 Sk, z ktorej 2 % predstavuje suma 375,22 Sk. Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, treba mať na pamäti, že liečba bola ukončená až v roku 2008, a preto sťažovateľovi mala byť priznaná hodnota za 1 bod vo výške 402,92 Sk (13,38 €) v súlade s opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 12384-1/2008-OL zo 14. mája 2008, ktorým sa ustanovuje výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2008.

Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, t. j. v roku 2007 bola priemerná mesačná mzda 20 146 Sk, z ktorej 2 % predstavujú sumu 402,92 Sk.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 14 Co 10/2011 s tým, aby bol rozsudok z 15. februára 2011 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Požaduje napokon náhradu trov konania vo výške 154,58 €.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 14 Co 10/2011-156 z 15. februára 2011 vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 15 C 14/2009-130 zo 14. októbra 2010. Podľa názoru krajského súdu podstata sporu spočívala v právnej otázke, a to v určení výpočtu jedného bodu, ktorým sa odškodňuje bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa § 5 ods. 2 zákona o bolestnom sa výška náhrady určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Vzhľadom na skutkové zistenia okresný súd správne pri určení hodnoty jedného bodu vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca za rok 2006, ktorá je 345,48 Sk. K poškodeniu zdravia sťažovateľa došlo v priamej príčinnej súvislosti pri dopravnej nehode 1. septembra 2007. Z tohto dôvodu pri určení výšky náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia s odkazom na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona o bolestnom správne okresný súd vychádzal z priemernej mesačnej mzdy dosahovanej za rok 2006, t. j. za predchádzajúci rok, kedy došlo k vzniku nároku sťažovateľa na náhradu škody. Z tohto dôvodu vydanie lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení je bez právnej relevancie. Pojem „vznik nároku na náhradu podľa ods. 1“ treba vykladať v závislosti od zistenia, kedy skutočne došlo k poškodeniu zdravia, a nie kedy bolo bodovo ohodnotené lekárom. Vzhľadom na charakter uvedených nárokov sa uhrádza škoda, ktorá poškodenému vznikla už samotným ublížením na zdraví pri dopravnej nehode. Pre jej finančné vyrovnanie je teda rozhodujúci rok, v ktorom vznikol nárok na náhradu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Napadnuté závery krajského súdu treba považovať za dostatočne a presvedčivo zdôvodnené. V žiadnom prípade preto nie sú arbitrárne alebo zjavne neodôvodnené. Za porušenie označených článkov ústavy a dohovoru nemožno považovať okolnosť, že sťažovateľ má odlišný právny názor ako všeobecné súdy.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2011